

[Aksel Møller.]

ligvis nedsetter han Forbruget. Det er klart, at hvis man tager, hvad Folk tjener, kan de ikke bruge Pengene, saa den Betragtning, at en direkte Skat er forbrugsbegrænsende, giver jeg ham ganske Ret i. Den er oven i Købet forbrugsbegrænsende paa den nederdrægtige Maade, at den er forbrugsbegrænsende mere end een Gang. Den begrænser for det første Forbruget den Dag, den betales, men dernæst begrænser den Forbruget derved, at Samfundets Opsparingskvote og dermed Investeringsvirksomheden gaar ned; derved bliver Indtægterne og Mulighederne mindre senere, efterhaanden som saadanne Tendenser slaar igennem.

I alt Fald er det givet, at det Motiv, som jeg nu har nævnt fra den højtærede Ministers Tale, at formindske Presset paa Priserne, indskrænke Forbruget og lette Mulighederne for den økonomiske Genopbygning, slet ikke kan gælde Aktieselskabsskatten, for det er jo ikke Udbyttet, den højtærede Minister her vil komme til at beskattede, det er Fonds og Reserver. Det er selvfølgelig deraf, Skatten maa tages, denne 20 pCt.s Skat, disse 12 Mill. Kr., og derfor forekommer det mig, at man kort kan sige om Aktieselskabsskatten, saadan som den er foreslaaet, at det er en Skat paa Virksomhedernes Konsolidering, paa Virksomhedernes Muligheder for Investering, for Forbedringer, for Rationalisering.

Vi har faaet en Koordinationsminister her i Landet, og jeg gaar ud fra, at Koordinationsministeren ikke blot skal være den Mand, der vogter det Tabernakel, hvori Nationalbudgettet opstilles. Jeg gaar ud fra, at en Koordinationsminister er en Mand, der sørger for, at der ikke inden for noget Omraade af Regeringens Virksomhed foretages Handlinger, som er i Modstrid med, hvad Regeringen i øvrigt tilsigter at naa af Resultater. Koordinationsministeren burde nu undersøge, hvorvidt den Skattepolitik, der her foreslaas, ikke paa afgørende Maade forhindrer Regeringen i at komme videre mod det Maal, som vi alle er fælles om, og som vi ogsaa tror at Regeringen positivt vil bidrage til, nemlig en Genopbygning af Landet saa hurtigt som muligt, en Kamp mod Inflationen saa kraftigt som muligt.

Derfor skal jeg, idet jeg benytter mig af en Vending, der er blevet benyttet i et andet Parlament for Aarhundreder siden: for øvrigt mener jeg, at de kooperative Virksomheder bør beskattes, sige, at jeg er aldeles overbevist om, at den højtærede Finansminister saa lidt som det høje Ting i det lange Løb kan staa imod, naar vi

fremhæver den Urimelighed og den Uretfærdighed, som er opstaaet i hele Forholdet mellem Kooperationen og det private Næringslivs Virksomhed i skattepolitisk Henseende. Her lægger man 12 Mill. Kr. mere paa Aktieselskaberne, men kun 100 000 Kr., saa vidt jeg kan se, paa kooperative Virksomheder. Det er efter min Mening ikke nogen rimelig Fremgangsmaade, og jeg opfordrer den højtærede Finansminister til at ændre det og ændre det væsentligt. Det vilde dog maaske saa endda være muligt, man kunde synes, der var opnaaet betydelige skattepolitiske Resultater.

Jeg kan altsaa ikke paa mit Partis Vegne anbefale Vedtagelsen af dette Lovforslag. Jeg har givet Udtryk for, at vi i Udvalget vil følge denne Sags videre Gang, men vi gør det ikke, fordi vi til sidst venter at kunne rejse os for det ved Afstemningen, men for dog at raabe et Varsko, hvis de Partier, der maatte samle sig om at være Flertal i denne Sag, skulde være paa Vej ud over en Afgrund.

Axel Sørensen: Jeg skal beskæftige mig med det Forslag til Lov om Forlængelse af visse Bestemmelser vedrørende Indkomst- og Formueskat, som er forelagt af den højtærede Finansminister. Det radikale Venstre vil meget gerne medvirke til en rimelig Lettelse af Skattebyrden for de smaa Indkomster, herunder Alders- og Invalidere-nyderne. Man vil erindre, at Ordførere for vort Parti ved flere Lejligheder her i Salen har peget paa Nødvendigheden af en saadan Skattelettelse. Det skete saaledes under første Behandling af Forslaget om Rabatkortenes Genindførelse, det vil sige i November 1946, men da dette Forslag under Venstres Udvalgsledelse aldrig naaede frem til nogen Realitetsforhandling, var det os — og det beklager vort Parti dybt — umuligt at trænge igennem med de Planer, vi havde med Hensyn til en Lettelse i Rentemodtagernes uforholdsmæssigt store Skattebyrde. Vort Parti har imidlertid været inde paa Sagen ogsaa i anden Forbindelse. Under en tidligere Behandling af Indkomstskatten bad jeg den daværende Finansminister, det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen, om at overveje, om Tiden ikke var inde til en almindelig Revision af Skattelovens Fradragsregler. Muligt har saadanne Overvejelser ogsaa fundet Sted, men der er ikke kommet noget, i alt Fald ikke noget synligt Resultat ud af det. Dette maa beklages, da de skattemæssige Virkninger, som Revisionen af Folkeforsikringsloven naturligvis maatte faa for Rente-